

عنوان مقاله:

سنجش و تحلیل میزان تعلق مکانی شهروندان (نمونه موردی: شهر بابک)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

امینه زینلی قطب آبادی - مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهربابک، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر با پیشرفت صنعت و تکنولوژی، رشد و توسعه شهرها نیز روندی شتابان به خود گرفته است. شهرسازی و معماری امروز، فارغ از اقلیم، فرهنگ و موقعیت جغرافیایی به صورت یکنواخت و مشابه، در نقاط مختلف، در حال شکل گیری است. ایجاد محیط های مصنوع و به دور از معنا، کاهش تعاملات اجتماعی، از میان رفتن حس تعلق شهروندی و بی تفاوتی شهروندان نسبت به محیط زندگی شان، از جمله پیامدهای کم توجهی به ابعاد هویتی شهرها می باشد. در این راستا این پژوهش با هدف شناسایی و تحلیل مولفه های هویت بخش شهربابک انجام گرفته است. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی می باشد. داده های جمع آوری شده از طریق پرسشنامه، به کمک نرم افزار SPSS و با استفاده از روش های آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. بر این اساس نتایج زیر حاصل گردید. میزان علاقه ساکنین به شهربابک با استفاده از مقیاس لیکرت مورد سنجش قرار گرفت و در مجموع 45.8 درصد از پاسخ دهندگان میزان علاقه خود به شهربابک را زیاد اعلام کرده اند که این میزان بسیار بالاتر از حد انتظار بود. در سنجش رابطه میان مدت زمان سکونت و تعلق مکانی ساکنین سطح معناداری sig در آزمون تاوکندال بی برابر با 0.00 می باشد، بنابراین وجود رابطه میان دو متغیر تایید می گردد. از طرف دیگر ضریب همبستگی در آزمون تاوکندال بی برابر با 0.191، به دست آمد. بدین معنی که تقریباً 19 درصد تغییرات متغیر وابسته (تعلق مکانی افراد) تحت تاثیر متغیر مستقل (مدت زمان سکونت) قرار دارد. نتایج پژوهش در سنجش اهمیت عناصر هویت بخش از دید ساکنین حاکی از آن است که روستای میمند، معادن مس و فیروزه به عنوان مولفه هویتی برجسته شهربابک از نظر پاسخ دهندگان می باشند.

کلمات کلیدی:

شهر بابک، هویت شهری، تعلق مکانی، مولفه های هویت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/848690>

